

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobkyně: **K.B.**
zastoupená advokátem Mgr. Martinem Bugajem
sídlem 792 01 Bruntál, Komenského 12/1

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem 225 08 Praha 5, Křížová 25

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 1. 2021, o invalidním důchodu,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 18. 1. 2021, č. j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 12. 10. 2020, kterým žalobkyni zamítla žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě ze dne 24. 9. 2020 žalobkyně není invalidní, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 25 %.
2. Proti shora uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně včasnou žalobu, ve které uvedla, že je nutné, aby její zdravotní stav byl popsán úplně a pravdivě, což se v jejím případě nestalo. Namítala, že výčet posuzovaných zdravotních dokumentací není úplný. Nebyly posouzeny její lékařské nálezy z oboru chirurgie, interny, zdravotní pojišťovny a rychlé zdravotní lékařské služby. Její zdravotní stav je hodnocen rozporně, nelogicky a tendenčně. Poukázala na hypoglykemické stavy, které v jejím případě trvají i po rozvodovém řízení a po operačních stavech. Posudek podaný v námitkovém řízení se řádně nevypořádal s jejími námitkami ohledně onemocnění diabetes mellitus I. Dále žalobkyně namítala, že v rozporu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb. v platném znění) ji žalovaná neseznámila s podklady pro vydání rozhodnutí o její žádosti. Závěrem žaloby dodala, že je omezena v pracovním i běžném životě a že podle jejího názoru z lékařských zpráv vyplývá zcela jiný závěr, než z posudku o invaliditě, na který se žalovaná neměla omezit jako jediný důkaz. Dle názoru žalobkyně tento posudek nelze považovat jako jednoznačný, určitý, úplný a přesvědčivý. Žalobkyně proto navrhovala, aby napadené rozhodnutí žalované bylo zrušeno a věc jí byla vrácena k dalšímu řízení.
3. Žalovaná po provedeném dokazování navrhovala, aby žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta.
4. K nařízenému jednání krajského soudu dne 9. 9. 2021 se ani žalobkyně ani její právní zástupce nedostavili, svou neúčast nijak neomluvili ani nepožádali o odročení tohoto jednání z vážného důvodu a krajský soud proto v souladu s ust. § 49 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) jednal v jejich nepřítomnosti.
5. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 18. 1. 2021, č. j. X, připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) v Ostravě ze dne 9. 6. 2021 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně podala žádost o invalidní důchod dne 16. 7. 2020. Dne 24. 9. 2020 byl její zdravotní stav posouzen lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava se závěrem, že žalobkyně není invalidní podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 25 %. Rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu hodnotil tento posudkový lékař podle kapitoly IV, položky 2b přílohy k vyhl. č. 359/2009

Sb. Na základě tohoto posudkového hodnocení přistoupila žalovaná rozhodnutím ze dne 11. 11. 2020 k zamítnutí žádosti žalobkyně o invalidní důchod. Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně námitky a v rámci řízení o těchto námitkách přezkoumal její zdravotní stav lékař České správy sociálního zabezpečení Ostrava dne 8. 1. 2021, podle jehož posudku rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně bylo postižení uvedené v kapitole IV, položce 2b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které stanovil míru poklesu pracovní schopnosti 25 %. Následně o těchto námitkách žalobkyně rozhodla žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím.

7. Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek od PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace žalobkyně vedené u praktického lékaře MUDr. M. K. a jeho nálezu ze dne 30. 7. 2020, z nálezů gynekologie MUDr. P. V. ze dne 13. 7. 2020, diabetologie MUDr. J. K. ze dne 16. 7. 2020 a 21. 12. 2018, neurologie MUDr. M. K. ze dne 21. 5. 2020 a očního vyšetření MUDr. H. ze dne 21. 12. 2018. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je diabetes mellitus I. typu na intenzifikovaném režimu, u něhož nebyly komplikace potvrzeny. Toto zdravotní postižení podřadila posudková komise pod kapitolu IV, položku 2b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., podle které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 25 %, k čemuž dále uvedla, že tento stav nelze hodnotit podle jiné položky vzhledem k funkčnímu stavu vyplývajícím a popsanému ve zdravotní dokumentaci, který je dosud bez plně rozvinutých komplikací a v trvalé dekompenzaci. Posudková komise dále dodala, že ostatní uvedená onemocnění v diagnostickém souhrnu (vertebrogení algický syndrom krční páteře, syndrom canalis carpi středně těžký, stav po gramnegativní sepsi a po bronchopneumonii, stav po incisi a drenáži abscesu periproctálního, amblyopii levého oka a hypermetropie) jsou posudkově méně významné. Posudková komise tak uzavřela, že k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí žalobkyně nebyla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění.
8. Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s. ř. s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalované správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí dne 18. 1. 2021 nebyla invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil 25 % a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR pracoviště Ostrava, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – internisty,

tedy lékaře z oboru nemoci, která je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně. Posudková komise hodnotila zdravotní stav žalobkyně a pokles její pracovní schopnosti naprosto shodně s předchozími posudky lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení i České správy sociálního zabezpečení Ostrava. Jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu uvedla diabetes mellitus I. stupně na intenzifikovaném inzulinovém režimu bez komplikací, přičemž toto zdravotní postižení podřadila pod kapitolu IV, položku 2b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., podle které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 25 %. Krajský soud zdůrazňuje, že stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity je otázkou odbornou medicínskou a rozhodnutí soudu závisí především na odborném lékařském posouzení. Správní soud si proto nemůže učinit úsudek o této otázce sám, stejně tak si tento úsudek nemůže udělat sama žalobkyně nebo její právní zástupce. Posouzení podřaditelnosti zdravotního stavu pod korespondující ustanovení vyhlášky, tzn. zhodnocení zdravotního stavu, určení rozhodujícího zdravotního postižení a přepočtení procentní míry poklesu pracovní schopnosti soud neprovádí, protože jde právě o ten typ odborné úvahy, již se soud, který nedisponuje potřebnými medicínskými znalostmi z oboru posudkového lékařství, nečiní sám, ale vychází z důkazů příslušné posudkové komise. Dle názoru krajského soudu tento posudek vypracovaný posudkovou komisí v průběhu řízení dne 9. 6. 2021 je dostatečný pro účely tohoto přezkumného řízení, je přesvědčivý a úplný; žalobkyně proti němu žádné konkrétní námitky nevznesla a ústního jednání krajského soudu se ani ona ani její právní zástupce nezúčastnili.

9. Jako nedůvodnou žalobní námitku hodnotí krajský soud i vytýkané porušení ust. § 36 odst. 3 správního řádu, kterého se žalovaná měla dopustit tím, že žalobkyni neseznámila řádně s podklady pro vydání svého rozhodnutí o její žádosti o invalidní důchod. Žalobkyně totiž pomíjí ust. § 85a zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, podle něhož se ustanovení správního řádu o vyjádření účastníků k podkladům rozhodnutím v řízení ve věcech důchodového pojištění nepoužije.
10. Jelikož u žalobkyně k datu 18. 1. 2021 nešlo o invaliditu v žádném stupni, žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím námitky žalobkyně zamítla a potvrdila své rozhodnutí ze dne 12. 10. 2020.
11. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu žalobkyně zamítl, neboť není důvodná.
12. Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s. ř. s. a ust. § 118d zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

[Zadejte text.]

Ostrava 9. září 2021

JUDr. Petr Indráček
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje